

1983/84:108

Måndagen den 26 mars

Kl. 12.00

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

1 § Kompletteringsval till utskott

Anf. 1 FÖRSTE VICE TALMANNEN:

Socialdemokratiska riksdagsgruppen har som suppleant i försvars- och jordbruksutskotten under Holger Bergmans ledighet anmält hans ersättare Marita Bengtsson.

Förste vice talmannen förklarade vald till

suppleant i försvarsutskottet

Marita Bengtsson (s)

suppleant i jordbruksutskottet

Marita Bengtsson (s)

2 § Justerades protokollet för den 16 innevarande månad.

3 § Förste vice talmannen meddelade att till kammaren inkommit läkarintyg för *Eva Hjelmström*, som var sjukskriven under tiden den 26 mars–den 25 april.

Erforderlig ledighet beviljades.

Förste vice talmannen anmälde att *Ingela Andersson* (vpk) skulle tjänstgöra som ersättare för *Eva Hjelmström*.

4 § Förste vice talmannen meddelade att *Anna Wohlin-Andersson* (c) denna dag återtagit sin plats i riksdagen, varigenom Åke Polstams uppdrag som ersättare upphört.

Måndagen den
26 mars 1984

---

*Meddelanden om
interpellationssvar*

*Om utfärdandet av
pass*

5 § Meddelande om svar på interpellation 1983/84:110

Anf. 2 Kommunikationsminister CURT BOSTRÖM:

Fru talman! Jag har tidigare meddelat att interpellation 110 av Per Stenmarck om Öresundsförbindelserna skulle besvaras av mig i dag. Interpellanten har meddelat förhinder att närvara denna dag på grund av sjukdom. Efter överenskommelse med interpellanten kommer interpellationen i stället att besvaras den 21 maj 1984.

6 § Meddelande om svar på interpellationerna 1983/84:130 och 131

Anf. 3 Justitieminister STEN WICKBOM:

Fru talman! Jag vill meddela att jag inte inom den föreskrivna tiden kommer att besvara interpellationerna 1983/84:130 och 131 av Karin Israelsson resp. Ulla Tillander om samhällsskyddet mot våld. Jag har kommit överens med interpellanterna om att interpellationerna skall besvaras fredagen den 13 april 1984. Anledningen till dröjsmålet är att jag i början av april kommer att vara utomlands och att det inte varit möjligt att finna en dag dessförinnan då såväl interpellanterna som jag kan närvara i kammaren.

7 § Svar på fråga 1983/84:385 om utfärdandet av pass

Anf. 4 Justitieminister STEN WICKBOM:

Fru talman! Alf Wennerfors har frågat mig vilka åtgärder jag tänker vidta för att pass skall utfärdas mera rationellt och med minskade kostnader.

I samband med att passlagen trädde i kraft år 1980 genomfördes en betydande rationalisering av passärendena. Uppgiften att utfärda pass flyttades från länsstyrelserna till polismyndigheterna. På så vis kunde man sluta att sända handlingarna fram och tillbaka mellan dessa myndigheter. Den nya regleringen har också medfört att kontrollen av eventuella passhinder kan göras maskinellt.

Under arbetet på den nya lagen undersöktes noga om man också skulle kunna gå över till att framställa själva passet maskinellt. En sådan ordning visade sig emellertid bli dyrare. Den skulle inte heller kunna garantera samma service gentemot allmänheten. Vissa moment av manuell handläggning kommer man dessutom inte ifrån av säkerhetsskäl. T. ex. måste passökanden inställa sig personligen, och hans underskrift kontrolleras.

Det system som nu tillämpas har så långt jag känner till visat sig fungera rationellt. Självfallet måste man emellertid bevaka möjligheterna till ytterligare rationalisering. Jag kan nämna att rikspolisstyrelsen fortlöpande undersöker dessa frågor dels inom ramen för en särskild projektgrupp för passärenden, dels i samband med generella överväganden om ADB-stöd i polisverksamheten.

Anf. 5 ALF WENNERFORS (m):

Fru talman! Jag skall först be att få tacka för svaret.

Jag är medveten om att en hel del rationaliseringar har gjorts på detta område. Det var tidigare mycket byråkratiskt. Men vi som skall få eller förnya våra pass upplever att det fortfarande är omständligt. Jag förstår att vissa moment av den manuella handläggningen är nödvändiga av säkerhets-skäl – det är ju bl. a. detta som justitieministern hänvisar till. Andra moment skulle väl dock kunna göras mycket effektivare.

Justitieministern ser positivt på frågan, och det uppskattar jag. Ytterligare möjligheter till rationalisering måste tas till vara. Jag hoppas att rikspolisstyrelsens projektgrupp för passärenden skall få framgång i sitt arbete.

För dagen är jag nöjd med detta svar, men jag följer frågan. Varje möjlighet att göra rationaliseringsvinster inom den offentliga sektorn måste prövas.

Överläggningen var härmed avslutad.

8 § Svar på fråga 1983/84:393 om personnummer på månadskort

Anf. 6 Justitieminister STEN WICKBOM:

Fru talman! Med hänvisning till att trafikbolag kräver att trafikanterna skall skriva personnummer på månadskorten för att inte riskera en s. k. tilläggsavgift har Gunnar Hökmark frågat civilministern om han avser att vidta någon åtgärd i syfte att värna den enskildes rätt att själv bestämma om han eller hon skall skriva personnummer på månadskort och liknande handlingar.

Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som skall svara på frågan.

Som jag har sagt i annat sammanhang känner många människor en stark oro inför den ökande användningen av personnummer.

Regeringen har därför beslutat att ge en särskild kommitté i uppdrag att närmare kartlägga i vilken omfattning personnummer används. Utredningen skall bl. a. analysera riskerna för den personliga integriteten med en alltför omfattande användning av personnummer.

Den fråga som Gunnar Hökmark har tagit upp kommer alltså att behandlas av kommittén.

Anf. 7 GUNNAR HÖKMARK (m):

Fru talman! Först och främst ber jag att få tacka justitieministern för hans svar. Det är glädjande att regeringen tar diskussionen om personnummer på allvar och ser att det faktiskt kan finnas problem med ett alltför utbrett användande av personnummer.

När jag hörde justitieministerns svar uppfattade jag emellertid den där utredningen som ett försök att sopa under mattan en besvärlig fråga. Behovet av att kartlägga i vilken omfattning personnummer används torde vara

Nr 108

Måndagen den
26 mars 1984

---

*Om personnum-
mer på månadskort*

relativt litet. Det är ju så att vi i det svenska samhället använder personnummer i nästa alla sammanhang.

Behovet av att utreda alla typer av användande av personnummer är inte heller lika stort. Det finns register och andra sammanhang där det är befogat att använda personnummer. Det finns sammanhang där det kan diskuteras om man skall använda personnummer. Det gäller t. ex. kundregister, där en enskild inte vet om han eller hon finns registrerad. Man skulle kunna diskutera åtminstone om det inte skulle vara frivilligt att stå i sådana register, om det nu inte skall vara förbud för denna personnummeranvändning.

Det finns emellertid också en lång rad områden där personnummer används i vad som närmast kan betecknas som rent okynne. Mitt exempel med månadskort på trafikbolag är ett sådant exempel. När det gäller den här typen av användning av personnummer borde regeringen agera direkt, för här behöver man ingen utredning.

Jag skulle därför vilja fråga justitieministern, om den ifrågavarande utredningen utesluter att regeringen vidtar någon typ av åtgärd för att begränsa användningen av personnummer före valet 1985. Det finns en lång rad områden där man skulle kunna agera och vidta åtgärder.

Det är faktiskt inte så att människor bara upplever att det här är en risk. Vi kan de facto se många risker i ett alltför utbrett personnummeranvändande. Jag skulle därför också vilja fråga om inte regeringen själv ser någon risk i den allför stora användningen av personnummer och om inte detta är ett skäl till att man väljer att enbart utreda i stället för att agera.

Anf. 8 Justitieminister STEN WICKBOM:

Fru talman! År 1978 utredde datalagstiftningskommittén frågan om användningen av personnummer. Man var i kommittén ense om att inte föreslå några åtgärder för en begränsning av användningen. Den dåvarande folkpartiregeringen lade till riksdagen fram en proposition med det innehålllet. Riksdagen godtog propositionen. Jag blev därför tämligen förvånad när det för en tid sedan från partiledare och andra kom ganska tvärsäkra uttalanden om att personnumren nu skulle kunna avskaffas.

Regeringen har noterat den oro som enskilda människor känner över den ökande användningen av personnummer, och vi tar den oron på allvar. Men regeringen vill inte rusa i väg och vidta åtgärder i blindo, utan vill ha fakta på bordet. Det är bakgrunden till att en utredning tillsätts. Jag ser för dagen, innan vi har fått ett objektivet underlag i form av ett utredningsresultat, inget utrymme för några förhastade åtgärder.

Vad som skall utredas är bl. a. vari oron egentligen består. Regeringen vill också skaffa sig en ordentlig uppfattning om i vilken utsträckning personnummer verkligen används. Utredningen skall även studera vilka ekonomiska konsekvenser det blir om man fortsätter att använda personnummer resp. om man inte använder dem.

Jag läste i en tidning i morse en notis av vilken det framgick att det inom moderata samlingspartiet f. n. pågår en debatt om användningen av personnummer i partiets medlemsregister. Gunnar Hökmark har möjlighet att

agera i personnummerfrågan just inom sitt parti, genom att ställa sig på den sida som anser att personnumren där skall avskaffas.

Anf. 9 GUNNAR HÖKMARK (m):

Fru talman! Det har från moderat håll inte sagts att personnumren skall avskaffas. Däremot har det sagts att man skall vidta åtgärder för att begränsa användningen av dem. Det är just användandets vidd – att personnumren utnyttjas i nästan vartenda sammanhang – som innebär att den enskilde medborgaren lämnar ut sig och sitt privatliv, med risk att bli föremål för samkörning i olika dataregister och en kontroll som han eller hon varken har tänkt sig eller vill bli utsatt för.

Anledningen till att vi i det svenska samhället använder personnummer i så stor utsträckning är att mycket av vårt sätt att fungera har byggts upp på att det behövs personnummer. Ett exempel är statens post- och adressregister. För de föreningar och ideella organisationer som vill ha ett medlemsregister som de kan uppdatera – inte samköra utan enbart uppdatera – har det blivit näst intill en tvingande nödvändighet att använda personnummer. Det är mot denna bakgrund som vi inom vår organisation använder personnummer. Det är också därför som vi önskar att regeringen skall lägga fram ett förslag om att SPAR – statens post- och adressregister – skall införa andra söksystem som tillåter en annan typ av registrering. Det är sådana åtgärder som vi efterlyser – och som jag menar inte behöver utredas.

Eftersom jag anar en debattvändning i justitieministerns replik, vill jag framhålla att det är en väsentlig skillnad mellan det sätt som socialdemokratien och vi moderater registrerar medlemmar på. Hos er kollektivansluts man och får både namn och personnummer antecknade. Hos oss är både anslutningen och användningen av personnummer frivillig.

Överläggningen var härmed avslutad.

9 § Svar på fråga 1983/84:395 om tillämpningen av lagen om anordnande av visst automatspel

Anf. 10 Justitieminister STEN WICKBOM:

Fru talman! Hugo Bergdahl har frågat socialministern vilka erfarenheter man har av tillämpningen av lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel. Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som skall svara på frågan.

Lagen trädde i kraft den 1 juli 1982. Med den avsåg man att motverka att olämpliga ungdomsmiljöer uppstår, där s. k. flipperspel och liknande automatspel anordnas. Enligt lagen krävs tillstånd för att i förvärvssyfte få ordna spel på sådana spelautomater. Ansökningar om tillstånd prövas av socialnämnden. Tillstånd kan förenas med föreskrifter, t. ex. om ålder eller om tider för spelet.

Lagen har ännu inte varit i kraft i två år. Bl. a. på grund av övergångsbe-

Nr 108

Måndagen den
26 mars 1984

---

*Om tillämpningen
av lagen om
anordnande av
visst automatspel*

Måndagen den
26 mars 1984

---

*Om tillämpningen
av lagen om
anordnande av
visst automatspel*

stämmelserna har den inte omedelbart kunnat tillämpas fullt ut. Erfarenheterna är därför begränsade. Klart är att socialnämnden har lagt ned en hel del arbete på att utforma lokala riktlinjer. Vidare har rätt många beslut att vägra tillstånd överklagats. Inte heller det är ägnat att förvåna. Det kan förhoppningsvis bidra till en mer enhetlig praxis inom den ganska vida ram som lagen lägger fast.

Vad lagen har inneburit för att motverka uppkomsten av olämpliga ungdomsmiljöer är det svårt att generellt uttala sig om redan nu. Jag kan dock nämna att ett par kommuner i skrivelser till justitiedepartementet har begärt att tillämpningsområdet skall utvidgas. Sedan lagen har tillämpats ytterligare någon tid kan det finnas skäl att göra en allmän utvärdering av den.

Anf. 11 HUGO BERGDAHL (fp):

Fru talman! Jag tackar justitieministern för svaret.

Som justitieministern nämnde trädde lagen om anordnande av automatspel, bl. a. flipperspel, i kraft den 1 juli 1982. Tillståndsmyndighet liksom tillsynsmyndighet skall enligt denna lag vara socialnämnden i en kommun.

Att socialnämnden i en kommun bör vara tillstånds- och tillsynsmyndighet är utan tvivel den bästa och mest självklara lösningen. Socialnämnden i en kommun bör rimligen vara den som bäst känner till förhållandena inom sitt verksamhetsområde. Det är enligt min mening därför mycket olyckligt att det i alltför många fall blivit länsstyrelsen eller socialstyrelsen som slutgiltigt avgjort vilken plats och vilken lokal som kan komma i fråga för denna verksamhet i en kommun.

Plötsligt har socialnämnden i kommunen fått sina bedömningar och beslut underkända. Länsstyrelsen och i många ärenden socialstyrelsen i Stockholm har ansett sig bättre lämpade att besluta om var i kommunen spelautomater bör placeras. Vad socialnämnden, skolstyrelsen, rektorerna eller Hem och skola-föreningen i kommunen ansett vara rätt och riktigt, inte minst för den unga generationens bästa, har i många fall underkänts av socialstyrelsen.

I cirkulär 1983:146 redovisar Svenska kommunförbundet att av till socialstyrelsen överklagade ärenden rörande tillstånd till automatspel hade i samtliga fall socialnämndens beslut upphävts. Denna statistik gäller ärenden som behandlats t. o. m. den 15 oktober 1983.

Det måste enligt min mening vara något fel i ett system, där de lokalt förankrade besluten i socialnämnden konsekvent upphävs av en central myndighet, i detta fall socialstyrelsen.

Fru talman! En lag kan vara luddigt skriven, så oklar i sina formuleringar att den inte skapar den verklighet man är ute efter.

Mot denna bakgrund skulle jag vilja fråga justitieministern: Är justitieministern beredd att göra en översyn av lagen, så att de lokalt förankrade synpunkterna kan vinna respekt i större omfattning än vad som hittills varit fallet?

Anf. 12 Justitieminister STEN WICKBOM:

Fru talman! Jag vill inte påstå att denna lag är den bästa tänkbara lösningen på dessa problem. Lagen lades fram av den borgerliga regeringen strax före valet, och jag tycker att den skall få chansen att bli prövad ytterligare någon tid. Jag är alltså inte beredd att i dag rusa i väg och vidta några nya lagstiftningsåtgärder. Svenska kommunförbundet intar samma ståndpunkt. Man har sålunda i en skrivelse till regeringen från en kommun sagt att det är för tidigt att utvärdera lagen.

Vidare ligger det en motion i riksdagen med yrkande om att lagen skall upphävas, samtidigt som starka röster talar för att dess tillämpningsområde skall utvidgas. Jag vill avvakta riksdagsbehandlingen av motionen. Sedermera avser jag att vid lämpligt tillfälle ta upp ett samråd med Svenska kommunförbundet om och i så fall i vilka former tillämpningen av lagen skall utvärderas.

Anf. 13 HUGO BERGDAHL (fp):

Fru talman! Enligt 4 § lagen om anordnande av visst automatspel skall socialnämnden bedöma om spelverksamheten kan antas förorsaka bristande ordning eller om den kommer att bedrivas i en miljö som är olämplig för barn eller ungdom. Vid prövningen skall särskilt beaktas sökandens lämplighet, lokalens ändamålsenlighet samt lokalens belägenhet.

Jag tycker att man mot den bakgrunden kan fråga sig: Vem är mer lämplig att bedöma om man tillgodoser i lagen fastställda krav på lämplig miljö, lämpliga lokaler m. m. än den lokala myndigheten, i det här fallet socialnämnden? Att det blivit så att länsstyrelsen och socialstyrelsen i alltför många fall har fastställt vad som är rätt och riktigt bevisar att det måste vara någonting i systemet som leder till att de lokala och de centrala myndigheterna har hamnat på kollisionkurs i fråga om lagen.

Överläggningen var härmed avslutad.

10 § Svar på fråga 1983/84:435 om reglerna för statsbidrag till barnomsorgen**Anf. 14** Socialminister STEN ANDERSSON:

Fru talman! Göran Ericsson har frågat mig när jag kommer att förelägga riksdagen förslag om ändrat statsbidrag inom barnomsorgen i enlighet med de riktlinjer jag förutskickade i riksdagen den 30 januari.

Avsikten är att ifrågakvarande proposition skall föreläggas riksdagen den 29 mars i år.

Anf. 15 GÖRAN ERICSSON (m):

Fru talman! Jag ber att få tacka statsrådet för svaret på min fråga.

Jag valde att ställa frågan till statsrådet här i kammaren i stället för att ringa till departementet delvis därför att frågan är av mycket stor vikt för många

Måndagen den
26 mars 1984

---

*Om reglerna för
statsbidrag till
barnomsorgen*

människor, inte minst de 88 000 som står i barnomsorgskön och som Sten Andersson då och då brukar åberopa.

Att propositionen dröjt så här länge är positivt. Jag tror att detta är en indikation på att det har förts en diskussion inom regeringen, en diskussion som förhoppningsvis kommer att ge propositionen ett något annat innehåll än det som Sten Andersson förutskickade här i kammaren den 30 januari. Möjligen, fru talman, kan tekniken att under pågående debatt göra utfästelser om innehållet i kommande propositioner anses vara en aning märklig. Man får hoppas att utfästelserna i någon mån kommit på skam och att vi får en proposition som i allt väsentligt är mildare i tonen och som kan justeras efter valet 1985, så att den då kan ge utrymme för alternativ inom barnomsorgen.

Överläggningen var härmed avslutad.

11 § Föredrogs och hänvisades

Motionerna

1983/84:2646–2652 till näringsutskottet

1983/84:2653–2655 till konstitutionsutskottet

12 § Föredrogs men bordlades åter

Justitieutskottets betänkanden 1983/84:17 och 19

Lagutskottets betänkanden 1983/84:25 och 26

Socialförsäkringsutskottets betänkanden 1983/84:18 och 19

Utbildningsutskottets betänkanden 1983/84:15–17

Jordbruksutskottets betänkande 1983/84:25

13 § Upplästes följande inkomna skrivelse:

Till riksdagen

På grund av att jag av regeringen förordnats till landshövding och chef för länsstyrelsen i Gotlands län anhåller jag att bli entledigad från uppdraget som ledamot av riksdagen från och med utgången av mars månad 1984.

Hulta, Ronneby den 24 mars 1984

Claes Elmstedt

Denna anhållan bifölls av kammaren.

14 § Anmälades och bordlades

Propositionerna

1983/84:148 Ändring i lagen (1974:203) om kriminalvård i anstalt m. m.

1983/84:151 Fortsatt valutareglering

1983/84:161 Inskränkt skattskyldighet för handelsprocedurrådet m. fl.

15 § Anmäldes och bordlades
Skatteutskottets betänkanden
1983/84:27 Vissa skogsbeskattningsfrågor
1983/84:28 Kapitalbeskattningen m. m.
1983/84:29 Anslag för budgetåret 1984/85 till tullverket m. m. (prop 1983/
84:100 delvis)
1983/84:30 Vissa inkomstskattefrågor

Nr 108

Måndagen den
26 mars 1984

Meddelande om
interpellation

16 § Meddelande om interpellation

Meddelades att följande interpellation framställdes

den 23 mars

1983/84:136 av *Inga Lantz* (vpk) till statsrådet Bengt Göransson om åtgärder mot segregation i skolan:

Om Kommunförbundets prognos över minskningen av antalet skolelever är riktig så kommer 800 skolor att läggas ned före år 2000, och 23 000 lärarjobb kommer att försvinna. Prognosen bygger på antagandet att befolkningsutvecklingen fortsätter att se ut som den gör i dag.

Många utredningar har visat på segregeringen i skolan. I den senast publicerade utredningen: Segregationen och svensk skola av G. Arnman och I. Jönsson visas hur klasskillnaderna frodas som aldrig förr i grundskolan. Rapporten visar att egentligen ingenting hänt vad gäller segregeringen, trots alla politiska intentioner från arbetarklassens partier när det gäller att förverkliga en skola lika för alla. Den sociala sammansättningen i klasserna speglar det omgivande samhället och segregationen i boendet.

Den förväntade minskningen av antalet skolelever öppnar nu möjligheter att förverkliga den jämlika och rättvisa skola som så länge varit ett skolpolitiskt mål, men som inte förverkligats bl. a. i brist på resurser. Äntligen skulle de negativt segregerade skolorna kunna få den resurstilldelning som måste till för att kompensera negativa förhållanden i boendemiljön, bristande studiemotivation och studietradition. Skolor med mindre antal elever, klasser med mindre antal elever och en ökad lärartäthet skulle betyda mycket för att förverkliga en skola lika för alla.

Prognosen över minskningen av elevantalet borde bli föremål för övergripande skolpolitiska överväganden, eftersom det rör sig om stora och nya resurser som måste användas på bästa sätt. Eftersom en tjänstgörande inte kostar samhället mer än en arbetslös lärare öppnas nya möjligheter att använda lärarresurserna.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga statsrådet:

Vilka åtgärder tänker regeringen vidta för att ta till vara det ökade resursutrymme som prognoserna angående elevantalet förutspar, så att de negativt segregerade skolorna får stöd och compensation för att väsentligt bidra till att förverkliga en rättvis och jämlik skola för alla barn?

17 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

Meddelande om
frågor

den 23 mars

1983/84:454 av *Marie-Ann Johansson* (vpk) till socialministern om tidpunkten för förslag till riksdagen om ändringar i föräldraförsäkringen:

I maj 1982 lades en utredning fram som innehöll förslag till förändringar i föräldraförsäkringen. Utredningen har ännu inte föranlett något regeringsförslag till riksdagen. Flera ur jämställdhetssynpunkt viktiga förändringar i föräldraförsäkringen har fått anstå i väntan på utredningens förslag. Det är nu angeläget att riksdagen får möjlighet att ta ställning till vissa förändringar i föräldraförsäkringen som "legat i luften" i flera år.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga socialministern:

När avser regeringen att till riksdagen lägga fram förslag om ändringar i föräldraförsäkringen?

1983/84:455 av *Elver Jonsson* (fp) till arbetsmarknadsministern om enskilda beredskapsarbeten:

Riksdagen beslöt i december 1983 att enskilda beredskapsarbeten även fortsättningsvis skulle finnas kvar som arbetsmarknadspolitiskt instrument. Dessutom uttalade riksdagen att handläggningen skulle göras enklare och mera obyråkratisk.

Till min stora förvåning har jag uppmärksammat att det från arbetsmarknadsverket så sent som i februari 1984 getts ut skriftliga meddelanden om att enskilda beredskapsarbeten upphört!

Med anledning härav vill jag till arbetsmarknadsministern ställa följande fråga:

Vilka åtgärder har regeringen vidtagit för att korrekt information skall nå ut på fältet och för att den smidigare och snabbare handläggningen av enskilda beredskapsarbeten skall förverkligas?

1983/84:456 av *Margaretha af Ugglas* (m) till utrikesministern om den svenska u-hjälpen:

Statssekreteraren för biståndsfrågor Gösta Edgren har i en intervju i Dagens Nyheter den 19 mars instämt i kritiska synpunkter på den svenska u-hjälpen.

Mot bakgrund härav hemställs att till utrikesministern få ställa följande frågor:

1. Delar utrikesministern de synpunkter på den svenska u-hjälpen som framförs i DN-artikeln?
2. Vilka förslag till nyorientering av det svenska biståndet ämnar regeringen förelägga riksdagen med anledning härav?

18 § Kammaren åtskildes kl. 12.25.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

Nr 108

Måndagen den
26 mars 1984

/Solveig Gemert